

GUNNEL BOMAN

Galleri Artlab, Karlbergsvägen 54, Stockholm.

10 - 29 mars 2012.

Arbetsmetoden

Gunnel Bomans personliga teckningsstil tog form under studietiden vid Lennart Rodhes skola. Här insåg hon betydelsen av anatomisk korrekthet liksom att det negativa rummet, alltså luftrummet, ingår som integrerad del i helheten. Dessa insikter har också väglett henne när hon har skulpterat.

Ett annat genomgående drag i Gunnel Bomans konstnärliga bana är arbetet med tidlösa värden. Ledorden i skapandet är ärlighet och uppriktighet. I optimala fall leder mötet med ett objekt eller en modell till att hon upplever en vision. Sinnesintrycken renodlas och förädlas under arbetets gång. Därmed omgestaltas det föränderliga enskilda till någonting med relevans för den mänskliga tillvaron. En uppriktigt gestaltad vision ger verken dess icke-fysiska dimension. Det kräver blicken på inkännande bortom material och yttre former.

Att klä en vision i form är att gestalta en upplevelse i ett bestämt material. Arbetet kan därför sägas gå inifrån och riktas utåt.

Gunnel Boman arbetar även inifrån och ut med själva skulpturen. Hon utgår från en inre kärna som sedan styr hur resten av skulpturkroppen kan byggas upp. Den inre visionen ligger alltså till grund för skulpturens inre kärna, vilken i sin tur styr hur visionen kan ta gestalt i ett material.

Foto: Björn G Lindahl

Gunnel Boman, Varginna, brons,
33 x 6 x 7 cm

Utställningens avdelningar

I sin separatutställning på Galleri Artlab ordnar Gunnel Boman verken i två figurativa respektive en abstrakt avdelning. Motiv, material och uttryckssätt varierar mellan verken i de tre avdelningarna.

Verken i de två första avdelningarna utgår från den mänskliga kroppen. Skulpterade ansikten och helfigurer i det mindre formatet visas tillsammans med teckningar av krokimodeller och flamencoartister.

I utställningens abstrakta, tredje avdelning visas förberedande arbetsteckningar tillsammans med de färdiga skulpturerna. Här framgår tydligt hur de konkreta utgångspunkterna eroderat under arbetets gång för att ge plats åt någonting större.

Samma arbetsmetod ligger till grund för verken i samtliga avdelningar, men det är tydligt att Gunnel Boman driver stiliseringen och abstraktionsgraden som längst i sina senaste, abstrakta skulpturer. Teckningarna är å sin sida tillkomna i stundens ögonblick.

Kontemplativt lugn

Med undantag för flamencoteckningarna, skildras kropparna i de två första avdelningarna i ett kontemplativt tillstånd. Urskiljbara rörelser är avvaktande, gesterna minimala. Hektiskt jordeliv angår inte dem. De befinner sig i en pågående väntan som kan föra dem till ett högre andligt stadium eller till försiktig handling.

De kontemplerande, vilande krokikropparna i Figurskrift I-IV är varsamt teckna-

de. Med de individuella kännetecknen bortskalade abstraheras de inåtvända kropparna till skrivtecken. I piktogrammens värld eroderar olikheter över tid och rum. Människan som skrivtecken blir du och jag.

Krokifigurerna är strikt ordnade i på förhand tillmätta och avgränsa(n)de rum. De horisontella raderna rymmer sju stycken figurer, de vertikala elva stycken. Symmetrin är dock inte hårdare hållen än att figurerna överskrider gränserna. Motspänstiga kroppar låter sig inte fixeras av något så statiskt som ett rum eller ett skrivtecken. Människans föränderliga för-

Foto: Björn G Lindahl

Gunnel Boman, Figurskrift I, sepiausch,
55 x 34 cm

måga spränger förväntningarna och över-
skrider de enskilt tecknade modellerna.

Mångfalden möjligheter gör att man
själv faller in i ett kontemplativt tillstånd
med tankarna riktade mot innebörden i att
vara människa.

Sparsamma ansiktsuttryck utmärker
skulpturerna som ingår i de båda första
avdelningarna. I ansiktsporträtten och hel-
figursmodellerna är blickarna riktade rakt
in i tillvaron utan att avslöja några insikter
eller upplevelser. Lugnet bevaras under
alla omständigheter. Styrkan i att inte låta
sig påverkas av något ovidkommande ger
utrymme att växa som människa.

Antydna, stilla leenden på läpparna hos
exempelvis Catrin I-II (konstplast) och
Varginna (brons) understryker allvaret och
rofullheten i den inåtriktade rörelsen.

Flamencoeld

Flamencoteckningarna har, liksom förstås
krokistudierna, tillkommit direkt på plats
framför modellerna. Ton, rörelse, dramatik
och känsla skiljer sig markant mellan mo-
tivgrupperna. Gunnel Bomans personliga
teckningsstil betyder mycket för de skilda,
men givetvis också för de gemensamma,
uttrycken.

Foto: Björn G Lindahl

Gunnel Boman, Flamenco IX, tusch, 42 x 52 cm

Flamencomotivens kontraster, rörelser och rytm uppstår genom att Gunnel Boman växlar mellan tunnare och tjockare linjer. Utsträckta, virvlande linjer får volymer och negativa rum att spela med och mot varandra. Där ryms hela dramat, all den passion, stolthet och rörelse som finns i dansarnas sevillanas och gitarrspelarnas melodier.

Rundskulpturer

Gunnel Boman arbetar med rundskulpturer; därmed förekommer inga fram-, bak- respektive sidor. Sistnämnda följer av hennes metod att arbeta inifrån och ut. Skulpturernas innersta kärna kan kännas utan att ses.

Metoden skapar också sammanbindande linjer genom skulpturkropparna. Delar förstoras eller förminskas utifrån visionens krav, men också utifrån konstnärliga krav på balans och dynamik.

Sistnämnda syns exempelvis i helfigursmodellerna Catrin I-II. Där har kropparna brutits upp, flödat över och fogats samman till en enhet av utfallande och utdragna kroppsfacetter. En osynlig, inre lodlina löper från huvudet via axlarna ned i kroppen. Det skapar en utdragen rörelse, gestaltad som droppformade bålar som vilar på långa ben. Varelsernas stora fötter förankrar dem stadigt vid jordens skrovliga yta.

Samma arbetssätt syns också tydligt i ansiktsskulpturen Rosalba (patinerad gips). Det smala ansiktet dras ut från ögon

till nacke på ett sätt som skapar en oväntad form och linje genom skulpturkroppen.

Arkaiska drag

Spår av modellens personlighet kan dröja sig kvar från upplevelse och vision genom abstraktionsprocess till färdigt verk. Det syns exempelvis i Maria (konstplast).

Foto: Björn G Lindahl

Gunnel Boman, Catrin I,
konstplast, 61 x 15 x 14 cm

Modellens utmärkande drag återfinns i det färdiga verket, men dessa utgör även stiliserade, grundläggande block för själva skulpturen. Porträttligheten till trots, omgestaltningen i enlighet med Gunnel Bomans vision och konstnärliga ideal har lett fram till ett ansiktsporträtt med arkaiserande drag vilka fördjupar skulpturens innehåll.

Arkaiserande drag förekommer även i de sex mindre helfigursskulpturerna som avslutar den andra figuravdelningen. Skulpturerna intar rummet stillatigande, helt slutna i sig själva. Med majestätisk hållning står Varginna höjd över tid och

rum. Hennes krokodilliknande ansiktsdrag och släktskapet med egyptiska eller andra forntida gudastatyetter förstärker hennes bortomvärldsliga drag.

Med det arkaiska draget hos sina skulpturer knyter Gunnel Boman an till modernister som hyllade och hämtade inspiration från forntida respektive utomeuropeiska kulturer. Den historiska kopplingen blir än tydligare i skulpturerna med kubistiska anslag. Ur de arkaiska källorna rinner dessutom en del av det stoiska lugnet upp. Rums- och tidsavstånden bryts ned för att lämna plats åt människotecknet.

Foto: Björn G Lindahl

Gunnel Boman, Maria, konstplast, 57 x 18 x 20 cm

Foto: Björn G Lindahl

Gunnel Boman, Moln över staden I-III,
arbetsteckningar, tusch och kol,
47 x 38,5 cm, 38 x 46 cm respektive
38 x 46 cm

Foto: Björn G Lindahl

Gunnel Boman, Moln över staden, brons, 31 x 39 x 28 cm

Abstrakta skulpturer

I tredje avdelningen visar Gunnel Boman sina senaste verk: Moln över staden (brons), Snäcka vilar sig på månskära (gips), Snäckbåt (zinkplåt) och Molnens möte (zinkplåt). Konkreta föremål eller händelser ligger till grund för visionerna.

Arbetsteckningarna till Moln över staden och Snäckbåt visar hur detaljer i de konkreta utgångspunkterna omvandlats utan att göra abstraktionen total. I dessa skulpturer ingår det negativa rummet som integrerad del i helheten.

Mjuka former och linjer dominerar i de både snäckmotiven liksom i Molnens möte. Det skänker lugn och en koncentration vid själva objektet. Samtidigt finns linjer som

bär vidare, bort från själva skulpturerna och ut i rummet. Där uppstår en del av rörelsen i verken. Resultatet blir en viss spänning mellan att stanna kvar och fortsätta vidare.

I förhållande till de figurativa verken har Gunnel Boman i sina senaste skulpturer gått ytterligare ett steg på abstraktionens stig. Hon arbetar, likt Lennart Rodhe, med att transkribera det synliga i naturen till någonting renare. Formerna blir konkret konst. Linjernas sjungande rörelser, rytmerna, balansen och de betydelsebärande negativa rummen leder till en upplevelse bortom kropparnas värld.

Skulpturerna blir tecknad materia och därmed höjda över det föränderliga nuets

Några tankar om ...

utställningar på Galleri Artlab

Björn G Lindahl

www.bjornglindahl.se

tyranni. Skrovligheten i Moln över stad
förtar inte denna verkan. Det under ytan
har större kraft än det som blicken först
träffar på, även när det enbart är antytt.

Nog är Gunnel Boman trogen sina ideal.

>!<

Se verken i utställningen genom att klicka här.